

strationen var for dyr, skal jeg blot sige, at det er nok muligt, at der er enkelte Mænd indenfor Ernæringsraadet, som er Staten for dyre i Forhold til det Arbejde, de udfører for Samfundet. Det skal jeg nu ikke komme videre ind paa, men Grunden maa jo ligge et Sted, hvis Administrationen er for dyr.

Saa siger den ærede Ordfører, at Forslaget er kommet for sent, og dér kunde jeg have Lyst til at oplyse noget om, hvorledes Forholdet med Flæskespørgsmaalet har udviklet sig, ogsaa overfor den Betragtning, at Regeringens Raadgivere ikke altid har været saa gode, som de burde være. Nu har den højtærede Minister jo oplyst, at man allerede i Maj Maaned, tror jeg, fra Slagteriernes Side foreslog at gaa til en Kontrakttegning. Den Gang var Landbrugerne imidlertid ikke klar over, hvor meget Korn de raadede over — og det kunde de ikke være i Maj Maaned —, og man var heller ikke klar over, om Staten kunde yde Producenterne noget Foder. Det forekommer mig, at hvis man vil tale om daarlige Raadgivere for Regeringen i det Spørgsmaal, saa kan man i alt Fald ikke rette Beskyldningen imod Husmændenes Repræsentanter, men maa rette den andre Steder hen. Som den ærede Indenrigsminister har oplyst, kunde man for saa vidt fra ingen Side gaa ind paa det den Gang, og vi har saa længe i Landbrugsudvalget drøftet og forhandlet om, hvilke Veje man skulde gaa for om muligt at blive enig om en Ordning. Der blev da nedsat et Fællesudvalg, tre fra det staaende Landbrugsudvalg og tre fra Slagteriernes Side, og dér var Forholdet det, at efter min Mening kom Slagteriernes Repræsentanter og de to af Repræsentanterne fra den anden Side, Hofjægermester Neergaard og Madsen-Mygdal fra Landboforeningen, med et Forslag, som vi fra vor Side paa det bestemteste maatte modsætte os, fordi det var umuligt og i høj Grad uretfærdigt. Det gik nemlig ud paa en tvungen Udskrivning af Svin for samtlige Landbrug i Landet, saaledes at enhver, som havde over 2 000 Kr. Jordværdi, skulde levere 5 Slagterisvin. Det maatte vi som Repræsentanter for det mindre Landbrug modsætte os, for hvis vi var gaaet med til en saadan Tvangsudskrivning, vilde det betyde, at Vilkaarene vilde være blevet ringere for mange, end de var under Kornloven fra i Fjor. Derfor

modsatte vi os et saadant Forslag og fremsatte saa det Forslag, som vel nu vil blive ophøjet til Lov. Det er i alt Fald ikke vor Skyld, at denne Sag ikke er kommet frem før, og man kan ikke i denne Forbindelse sige, at det er os, der har været daarlige Raadgivere, naar den ærede Ordfører for Venstre nu ogsaa anbefaler den Del af Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget. Det beviser, synes jeg, at Slagteriernes Repræsentanter i Forbindelse med de to andre Medlemmer ikke rigtig kender Forholdene ude i Landet. Nu er der jo, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Johansen) udtalte, nærmest rettet Bebrejdelser imod os, fordi vi ikke er gaaet med til forhøjede Flæskepriser, og man siger, at man er tvungen til at gaa med til dette. Det er jo glædeligt, at det er fra en anden Side end netop fra de Repræsentanter, som har været med til det, æder er indvendt noget imod, at der skuldt være Trang til saadanne højere Priser. Det skyldes ogsaa helt andre Forhold, naar vi er gaaet med til disse. Det ligger i, at der i Kornloven staaar, at Prisen for Svin skal være 10 Gange Kornprisen, og da Forholdet nu er saadant, at Ernæringsraadet giver 28 Kr. for det Korn, som leveres til Statens Lagre udover det ligningspligtige Korn, ogsaa fra de smaa Landbrugere, som ingenting skal levere, saa har vi ment at være i Overensstemmelse med Kornlovens Aand, naar vi gaar med til, at Flæskeprisen er 2 Kr. 80 Øre. Yderligere tilkommer, at den høje Rigsdag har vedtaget, at Kartoffelprisen er fra 12 til 15 Kr., hvilket yderligere tilskynder til forhøjede Flæskepriser, fordi Kartofflerne er noget af det, vi skal bruge en stor Del af for at fremme Flæskeproduktionen. Fordi man har været med til at forhøje Kartoffelprisen, har man ogsaa ment at maatte gaa med til at sætte Flæskeprisen saa højt.

Det er mit Haab, at vi gennem det Lovforslag, vi her forhandler, skal naa det tilsigtede Maal, at bringe Befolkningen den i nogen Maade tilstrækkelige Flæskeforsyning. I denne Forbindelse kunde jeg dog have Lyst til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, nemlig det, om det ikke kunde være betimeligt, at Flæskemærkerne blev gjort ugyldige, f. Eks. ved hver Maanedes Udgang. Ja, det er muligvis noget for radikalt, men jeg er bange for, at selv om vi nu faar noget mere Flæsk, maa vi gaa ud fra, at det vil gaa, som det gik